

selv om de ikke i det enkelte Tilfælde medfører skadelige Virkninger, dog gennem fortsat Nydelse af vedkommende Fødemiddel kan antages at medføre saadanne Virkninger. Imidlertid har man anset det for nødvendigt at udvide denne Regel saaledes, at man ogsaa kan forbyde Anvendelse af Stoffer, der vel ikke kan siges at være sundhedsskadelige, men hvis Benyttelse dog af andre Grunde maa betragtes som uegnet eller uheldig til Fremstilling af Levnedsmidler. Som Eksempel herpaa kan nævnes mineralske Olier, saasom Parafinolie, hvis Benyttelse i Levnedsmidler kan bevirke, at Organismen ikke opnaar den fulde Udnyttelse af disse.

Der foreslaas tillagt Indenrigsministeren Bemyndigelse til helt at forbyde Salg af sundhedsfarlige Arter af Levnedsmidler, idet den i § 16 indeholdte Bestemmelse kun giver Sundhedskommissionerne Adgang til at forbyde Salg af enkelte Varepartier.

Ved Udfærdigelsen af særlige Regler i Henhold til nærværende Paragraf vil der ligesom forskellige andre Steder i Lovforslaget blive givet de interesserede Erhvervsorganisationer Lejlighed til at udtale sig, idet Udfærdigelsen skal ske efter Forhandling med Ministeren for Handel, Industri og Søfart, eventuelt tillige med Ministeren for Landbrug og Fiskeri, jfr. Lovforslagets § 20.

Det er ikke tilsigtet ved de i Paragraffen indeholdte Bestemmelser om Levnedsmidler m. v. at gøre nogen Forandring med Hensyn til den Adgang, som Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Henhold til særlige Lovregler har til af forsynings- og prismæssige Grunde at udstede Forskrifter om Levnedsmidlers Indhold og Pris samt om, hvilke Varer der af Hensyn til Befolkningens Forsyning maa anvendes til Fremstilling af Levnedsmidler.

Til § 12.

Foruden sundhedsskadelige Brugsgenstande og Forbrugsgenstande, om hvis Undersøgelse der er fastsat Regler i Henhold til den nugældende Levnedsmiddellov, er i nærværende Paragraf medtaget saadanne Nydelsesmidler, f. Eks. Tobak, som ikke falder ind under Begrebet Levnedsmidler i § 1, men for hvis Vedkommende der kan være Trang til at fastsætte Regler svarende til de for Levnedsmidler gældende. Ved Anvendelsen af Ordet Brugsgenstande er ikke tilsigtet nogen Begrænsning i Forhold til Ordene Brugsgenstande, Husgeraad, Legetøj og lignende i den nugældende Levnedsmiddelovs § 1.

Til § 13.

Reglerne i Lov Nr. 54 af 31. Marts 1926 om Vandforsyningsanlæg giver i § 11 visse Bestemmelser om den sundhedsmæssige Kontrol ved Drikkevandsanlæg, men da disse Regler kun omfatter Forholdene ved Anlæggenes Etablering, har man ment at burde supplere dem med nærværende Bestemmelser. Almindelige Brønde til Husbrug omfattes ikke af de Regler, som Indenrigsministeren i Henhold til denne Paragraf kan udfærdige om Tilsyn med Drikkevandsanlæg.

Til § 14.

Levnedsmiddelkontrollen er foreslaet henlagt til de Myndigheder, som i Øjeblikket faktisk udøver den, dog at man har beholdt Indenrigsministeren Adgang til at henlægge Tilsynet til andre.

Da Tilsynet med Levnedsmidler efter den nugældende Lovgivning i vidt Omfang beror paa Indholdet af de kommunale Sundhedsvedtægter, der i flere Tilfælde ikke kan anses for tidssvarende, har man ment at burde foreslaa en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at paalægge de enkelte Tilsynsmyndigheder, herunder Sundhedskommissionerne, Pligt til at udføre en særlig Kontrol med bestemte Arter af Levnedsmidler, f. Eks. Mælk.

Til § 15.

Af kontrolmæssige Grunde er det nødvendigt, at de tilsynsførende Myndigheder ogsaa i Tilfælde, hvor der ikke foreligger Mistanke om Overtrædelser, har Adgang til at gøre sig bekendt med Forholdene i Virksomheder, der tilvirker Levnedsmidler. Denne Regel skønnes ikke at kunne medføre Betænkeligheder, idet de paagældende Myndigheder i Henhold til Bestemmelsen i Paragraffens 2. Stk. er pligtige til at hemmeligholde de Forretnings- og Driftsforhold, som de under deres Gerning bliver bekendt med.

Til § 16.

Paa Grund af de økonomiske Konsekvenser, som et Salgsforbud kan have for Varens Ejer, er det foreslaaet, at saadant Forbud ikke kan nedlægges, forinden der er indhentet Erklæring fra vedkommende Embedslæge eller kommunalt ansatte Dyr læge.

Til § 17.

Man har anset det for naturligt, at Virksomheder, der paa Grund af deres særegne Karakter underkastes særligt Tilsyn, selv maa bære de ved Tilsynet forbundne Udgifter.